

MIMNERMUS

ποικίλη, Ἡφαίστου χερσὶν ἔληλαμένη,
 χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
 εὐδονθ' ἀρπαλέως χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
 γαῖαν ἐς Αἰθιοπῶν, ἵνα δὴ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
 10 ἐστᾶσ', ὄφρ' Ἡὼς ἠριγένεια μόλῃ·
 ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

13 Paus. 9. 29. 4 Μίμνερμος δὲ ἐλεγεία ἐς τὴν μάχην ποιήσας τὴν Σμυρναίων πρὸς Γύγην τε καὶ Λυδούς, φησὶν ἐν τῷ προοιμίῳ θυγατέρας Οὐρανοῦ τὰς ἀρχαιοτέρας Μούσας, τούτων δὲ ἄλλας νεωτέρας εἶναι Διὸς παῖδας.

Cf. comm. in Alc., P. Oxy. 2390 fr. 2 ii 28 (*Melici* 5 fr. 2, cf. 67); schol. Pind. *Nem.* 3. 16b.

13a Comm. in Antim., P. Univ. Mediol. 17 col. ii 26 Μίμνερμ[ος] δ[ὲ ἐν] τῇ Σμυρνηίδι·

ὡς οἱ παρ βασιλῆος, ἐπε[ί ῥ'] ἐ[ν]εδέξατο μῦθον,
 ἦ[ιξ]αν κοίλη[ς ἀ]σπίσι φραξάμενοι.

14 Stob. 3. 7. 11

οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 τοῖον ἐμέο προτέρων πεύθομαι, οἷ μιν ἴδον
 Λυδῶν ἵππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
 Ἑρμιον ἄμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην·
 5 τοῦ μὲν ἄρ' οὐ ποτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
 δριμὺν μένος κραδίης, εὐθ' ὃ γ' ἀνὰ προμάχους
 σεύαιθ' αἱματόεν(τος ἐν) ὑσμίνῃ πολέμοιο,